

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ФІЛОСОФІЯ

Галузь знань	51 - «Економіка»
Шифр та назва спеціальності	051- «Цифрова економіка»
Назва освітньо-професійної програми	«Цифрова економіка»
Рівень вищої освіти	Перший (бакалаврський)
Факультет	Бізнесу та соціальних комунікацій
Кафедра	Психології та педагогіки
Статус навчальної дисципліни	ОК-9 ОПП «Цифрова економіка»
Форма навчання	Денна

Викладачі

Ворніков Віктор Іванович
vornikovviktor6@gmail.com

доцент кафедри психології та педагогіки,
доктор наук з філософії, доцент

Загальна інформація про дисципліну

Анотація до дисципліни Дисципліна «Філософія» має міждисциплінарний характер. Вона інтегрує, відповідно до свого предмету, знання з таких освітніх і наукових галузей: соціальна філософія, історія, психології, соціології, соціальна психологія. Навчання

	спрямовано на: 1) формування у здобувачів вищої освіти системного уявлення про феномен «філософії як науки», зокрема знання методології та технологій філософського пізнання, а також чинників, що впливають на цей процес; 2) розвиток навиків та умінь сприйняття та створення уявлення про світ; приймати рішення в умовах невизначеності; 3) формування та розвитку філософсько-наукових ідей, концепцій давнини та сучасності; дослідження основних принципів, законів та категорій діалектики; історичні зміни форм співвідношення буття та духовності, матерії та духу, закони і форми мислення та пізнання: обґрунтування культурно-цивілізаційного розвитку людства.
Мета дисципліни	Формування у здобувачів сучасного мислення та спеціальних знань у просторі філософського світогляду та світорозуміння; набуття умінь та формування методологічних компетенцій, необхідних для практичного застосування набутих знань, для практичного відношення до майбутньої діяльності.
Компетентності, формуванню яких сприяє дисципліна	ЗК2. Здатність зберігати моральні, культурні, наукові цінності та примножувати досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя. ЗК3. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.
Результати навчання	ПРН 21. Вміти абстрактно мислити, застосовувати аналіз та синтез для виявлення ключових характеристик економічних систем різного рівня, а також особливостей поведінки їх суб'єктів.
Обсяг дисципліни	Загальний обсяг дисципліни: 4 кредита (ЄКТС 120 годин). Для денної форми навчання: лекції – 20 годин, практичні заняття – 20 годин, самостійна робота – 80 годин.
Форма підсумкового контролю	Екзамен
Терміни викладання дисципліни	Дисципліна викладається у 1-му семестрі 1 курсу (1–18 тижні)

Програма дисципліни

Тема 1.	Філософія, її статус, структура та роль у житті людини та суспільства. Становлення філософії як форми суспільної свідомості. Предмет і джерела філософського знання. Специфіка і структура філософського знання. Функції філософії. Підстави різноманітності філософських систем та вчень. Матеріалізм та ідеалізм – основні напрямки розвитку та побудови філософських систем. Основні форми матеріалізму: наївний матеріалізм древніх (Фалес, Анаксимандр, Анаксагор, Геракліт та інші); механічний, метафізичний матеріалізм XVI-XVIII ст. (Ф. Бекон, Д. Локк, П. Гольбах та інші); діалектичний матеріалізм,
----------------	--

	створений у середині XIX ст. (К. Маркс, Ф. Енгельс). Різновиди ідеалізму: об'єктивний, який вважає, що природа є продуктом певного об'єктивного, незалежного від людей духовного начала (світу ідей – Платон; світового духу Г.-В.-Ф.Гегель; духовної субстанції монада – Г.В. Лейбниц), а також суб'єктивний, що вважає світ породженням людської свідомості (Д. Берклі, Д. Юм).
Тема 2.	<p style="text-align: center;">Особливості культури та типи філософського мислення Стародавнього Сходу та Заходу.</p> <p>Становлення філософії Стародавньої Індії. Розвиток матеріалістичної думки у концепціях чарвака, вайшешика. Сутність буддизму, людина як об'єкт психологічного пізнання, сутність теорії страждань. Розвиток ідеалістичної думки Стародавнього Китаю. Конфуціанство, вчення про закон неба, етична концепція, особливості освіти. Формування концепції даосизму. Сутність загального закону розвитку природи. Філософські типи мислення Стародавньої Греції, формування наївного матеріалізму: вчення про першооснову; ідея води, вогню, апейрона, повітря. Атомістична концепція Левкліпа-Демокріта. Вчення про будову світу. Розвиток ідеалістичної думки у концепціях Сократа, Платона, Арістотеля. Сутність сократівського методу пізнання, вчення Платона про світ ідей, вчення Арістотеля про загальну картину світу, про співвідношення форми та змісту, його етична концепція.</p>
Тема 3.	<p style="text-align: center;">Філософія Нового часу.</p> <p>Релігійно-ідеалістична спрямованість філософії феодального суспільства, сутність концепції творення світу – основа онтології, а сутність відкриття – основа гносеологічної концепції. Патристика: становлення принципу геоцентризму. Схоластика: вчення Ф. Аквінського про доказ буття Бога та співвідношення віри та розуму. Боротьба номіналізму та реалізму. Розвиток матеріалістичних ідей в концепціях Р. Бекона, Д. Скота, У. Оккама. Антропоцентризм та гуманістичний світогляд епохи Відродження. Вчення М. Кузанського про картину космосу. Розвиток природознавчих ідей, формування геліоцентричної картини світу. Обґрунтування сутності громадянського суспільства в концепціях М.Макіавеллі, Ж. Бодена, Т. Мора, Т. Кампанеллі. Естетичні погляди Леонардо да Вінчі, Мікеланджело. Особливості розвитку філософії Нового часу, її зв'язок з природознавством. Становлення нової форми матеріалізму – механічної, метафізичної. Експлікація матерії. Розвиток ідей сенсуалізму у пізнанні світу (Д. Локк). Становлення вчення про метод та методологію наукового пізнання (Ф. Бекон, Р. Декарт, І. Ньютон). Ідеологія просвітництва (Ж.-Ж. Руссо). Становлення дуалізму (Р. Декарт). Вчення Лейбніца про загальну картину світу. Монадологія. Особливості раціоналізму Лейбніца. Становлення та розвиток вчення суб'єктивного ідеалізму. Спроби Д. Берклі спростувати матеріалізм, з'ясувати відчуття як джерело людських знань. Вчення Д. Юма про дійсність, як причину людських вражень. Агностицизм Д. Берклі та Д. Юма.</p>
Тема 4.	<p style="text-align: center;">Філософська думка України.</p> <p>Становлення філософської думки в Києво-Могилянській академії, її релігійна спрямованість вчення. Вчення Ф. Прокоповича, М. Козачинського та інших про будову та склад матерії. Проблема людини в цій філософії. Вчення Г. Сковороди про три світи: макросвіт, мікросвіт та символічний світ. Дуалізм та пантеїзм Г. Сковороди. Концепція пізнання, її спрямованість на людину, що пізнає саму себе. Концепція «спорідненої» праці як перетворення праці зі способу життя як найпершої життєвої потреби, що сприяє щастю людини. Ідеалістична філософія П.Д. Юркевича. Вчення про ідею, як незмінну сутність речей. Ідея як основа, закон, норма явищ. Концепція пізнання. Розвиток та поглиблення вчення. Сковороди про людину та її сутність. Обґрунтування «філософії серця». Критика</p>

	П. Юркевичем антропологічного принципу Л. Фейєрбаха та М. Чернишевського.
Тема 5.	<p align="center">Основні течії сучасної західної філософії.</p> <p>Неопозитивізм та його історичні форми. Зв'язок неопозитивізму з успіхами математичної логіки, її застосування до дослідження основ математики (Г. Фреге, Б. Рассел, А. Уайтхед). Логічний аналіз філософії Л. Вітгенштейном. Сутність принципів верифікації та конвенціоналізму. Філософія як логічний аналіз мови науки. Розвиток ідей постпозитивізму І. І. Лакатосом, Т. Куном, П. Фейєрабендом. Неотомізм – відродження і модернізація концепції Ф. Аквінського. Нове вчення про дійсність та можливість. Проблема взаємодії особи та суспільства (І. Бохенський, О. фон Нелл-Бройнінг). Екзистенціалізм. Джерела сучасного екзистенціалізму – вчення Августина, Паскаля, Кьєркегора. Класичний екзистенціалізм М. Хайденгера, К. Ясперса. Вчення про буття: «Буття в собі» та «буття для себе». Проблема свободи (Ж.-П. Сарт, А. Камю). Людина – як основний об'єкт пізнання. Вчення про науково-технічний прогрес як масовий спосіб переходу людства до «буття для себе».</p>
Тема 6.	<p align="center">Розвиток вчення про буття та матерію в філософії та природознавстві.</p> <p>Філософське осмислення проблеми буття, форми буття: буття природи та її процесів; буття людини; буття ідеального; буття суспільних відносин. Розвиток вчення про матерію в історичних формах матеріалізму. Атрибутивні властивості матерії: сучасна наука про склад матерії. Рух як спосіб існування матерії. Форми руху матерії. Простір та час як форми існування матерії. Матеріальна єдність світу.</p>
Тема 7.	<p align="center">Свідомість як вища форма відображення дійсності, її сутність та структура.</p> <p>Розвиток форм відображення у науковому пізнанні. Поняття свідомості як вищої форми відображення дійсності, її структура, генезис свідомості. Суспільство – історичний характер свідомості. Свідомість та об'єктивізація її діяльності. Свідомість та самосвідомість у структурі поведінки людини та її діяльності. Єдність свідомості та мислення. Функції мови. Свідомість та інтелект. Проблеми штучного інтелекту. Свідомість та кібернетика. Творча природа та соціокультурна розмірність свіжості.</p>
Тема 8.	<p align="center">Суспільство як система. Моделі суспільств.</p> <p>Поняття суспільства. Філософські основи системних теорій суспільства. Розвиток суспільства як природно-історичний процес. Проблема спрямованості світової історії: лінійність, циклічність, хвилеподібність. Смысл історії. Сутність культурологічного підходу до пояснення історії людства. Соціальна детермінація культури. Формаційна парадигма у поясненні історії людства. Суспільство як цілісна система. Основні сфери життєдіяльності людини: матеріально-виробнича, соціальна, політична та духовна і їх взаємозв'язок.</p>
Тема 9.	<p align="center">Філософська антропологія. Проблема людини у філософії.</p> <p>Поняття філософської антропології та її основні стратегії осмислення людини. Уявлення про людину в історії філософської та наукової думки. Проблема походження людини, єдність природного та соціального у людині. Атрибутивні та альтернативні властивості людини, її сутність. Людина як біо-, соціодуховний феномен. Проекція людської реальності: індивід, особа, особистість, індивідуальність. Екзистенціонально-аксіологічні параметри буття людини в світі. Культура як предмет філософського анамнезу. Соціальна детермінація культури. Структура і соціальні функції культури. Сутність культурної діяльності. Традиції та новації в історичній динаміці культури. Духовність і цінності як форми свідомості.</p>

Тема 10.	<p style="text-align: center;">Суспільна свідомість та її структура.</p> <p>Поняття Свідомості. Природні передумови життєдіяльності людини і суспільства. Історичні етапи взаємодії суспільства і природи. Роль географічного середовища в житті та розвитку суспільства. Філософія та наука про сутність та перспективи сталого розвитку і коеволюції людини та біосфери. Соціально-екологічна стратегія природовикористання. Природно-екологічний детермінізм соціокультурного та цивілізаційного буття людства. Народонаселення як природна передумова життя і розвитку суспільства. Особливості взаємодії людства і природи в контексті техногенної культури та екологічні імперативи сучасної цивілізації. Екологічна культура та її роль у становленні постіндустріального суспільства. Духовно-екологічна цивілізація як ідеал та мета розвитку людства.</p>
Тема 11.	<p style="text-align: center;">Цінності як регулятори людської поведінки. Цінності та ціннісні орієнтації .</p> <p>Цінності як предмет філософського аналізу: його вихідні принципи та проблемне поле. Рівні пізнання: буденний та теоретичний, їх специфіка. Структурні елементи пізнавального процесу. Суспільно-історична природа пізнання. Проблема суб'єкту та об'єкту пізнання. Гносеологічний сенсуалізм, раціоналізм та агностицизм. Діалектичний характер шляху пізнання. Чуттєве та раціональне в пізнанні. Практика, її сутність, види та функції. Класична концепція істини та її альтернативи. Поняття метода та методології. Специфіка філософсько-методологічного аналізу пізнання дійсності. Методика та техніка наукового дослідження. Основні елементи методології наукового дослідження: об'єкт, предмет, ціль, задачі, гіпотеза, форми та методи. Рівні методології. Структура, обґрунтування та критерії науковості методу. Методи наукового дослідження. Загальнонаукові методи емпіричного рівня пізнання. Загальнонаукові методи теоретичного рівня пізнання. Системний підхід у сучасній методології пізнання. Становлення та розток нелінійної методології наукового пізнання. Форми наукового пізнання. Формування мови науки. Актуальні проблеми сучасної методології наукового пізнання: емпіричні та теоретичні. Форми наукового пізнання. Історичні форми діалектики. Структура діалектики. Співвідношення діалектики та метафізика. Альтернативи діалектики: догматизм, релятивізм, скептицизм, еклектика, софістика. Діалектика як методологія наукового пізнання. Основні принципи діалектики: розвиток та взаємозв'язок явищ. Основні закони діалектики як моменти логічного розгортання принципу розвитку. Методологічне значення основних законів і принципів діалектики. Поняття категорії. Проблема систематизації категорії у історії філософії. Методологічна і евристична роль категоріального апарату діалектики, свідомості, мови та комунікації.</p>
Тема 12.	<p style="text-align: center;">Цивілізації, їх класифікація та сучасні глобальні процеси.</p> <p>Поняття цивілізації як культурного процесу, її архітектоніка. Цивілізаційний підхід до історії людства, його різновиди. Класифікація цивілізацій. Цивілізаційно-стадіальний підхід до аналізу розвитку людства. Локальні цивілізації і проблема збереження культурної ідентичності в сучасному світі. Типи цивілізацій: традиційна, техногенна та інформаційна. Тупіки та протиріччя техногенної цивілізації. Сучасні етапи розвитку інформаційної цивілізації. Інформація, інформаційні ресурси та інформатизовані технології у структурі матриці інформаційної цивілізації. Основні стратегії управління інформацією на сучасному етапі: інтеграція, спрощення, кодування та символізація. Основні напрями формування нового цивілізаційного світопорядку. Культура в інформаційній цивілізації. Проблема адаптації індивіда в інформаційному суспільстві.</p>
Тема 13.	<p>Поняття світогляду, його структура та основні типи. Наука як особливий тип світогляду. Філософія та наука в історії розвитку</p>

ідей.

Поняття світогляду. Історичні типи світогляду: міфологія, релігія, філософія. Становлення світогляду у філософії та науці. Світогляд як система уявлень людини про світ, місце людини у світі, відношення людини до світу та до самої себе. Світогляд як синтез знань, переконань, цінностей, ідеалів, які організовані в єдину систему, в центрі якої завжди перебувають уявлення людини про себе. Основні типи світогляду: міфологічний, релігійний, філософський та науковий світогляд та їх сутнісний зміст. Сутність наукового та філософського світогляду. Науковість світогляду філософії: виявлення найбільш загальних закономірностей розвитку світу та відображення їх в принципах, філософських законах та категоріях. Науковий світогляд: теоретична та практична метод-форма ставлення до світу. Розгляд світу як існуючого об'єктивно незалежним від людини. Уявлення про людину як частину світу — природи чи суспільства. Особливості наукового світогляду.

Тема 14.**Наука в умовах глобалізації.**

Глобальність Сучасного світу. Суттєва ознака глобалізації – комунікаційна єдність світу. Поняття «Глобальні проблеми» та уявлення про їх витоки із результатів діяльності людини техногенної цивілізації. Діяльність на засадах Класичного раціоналізму. Основні глобальні проблеми. Синергетика, самоорганізації системи у сфері сучасних наукових дослідницьких практик – невід'ємне питання філософії науки. Глобальний еволюціонізм як інтегральний дослідний напрям, що враховує динаміку розвитку неорганічного, біологічного і соціального світів. Сучасна філософська та наукова картина світу. Основні характеристики та риси сучасної постнекласичної науки. Запровадження у всі науки та широке розповсюдження ідеї розвитку (історизація та діалектизація науки). Зміна характеру об'єкта дослідження та посилення ролі міждисциплінарних, комплексних підходів у його вивченні. Складні системи, у яких присутня людина - об'єкти постнекласичної науки. Ліквідація розриву між об'єктом і суб'єктом. Широке використання філософії та її методів у всіх науках. Посилення математизації наукових теорій і збільшення їх рівня складності й абстрактності. Методологічний плюралізм. Синергетика як нова стратегія наукового пошуку та сучасна методологія. Проблеми позанаукового знання. Сучасний постмодернізм та критика науки за об'єктивізм, редукціонізм, відрив суб'єкта пізнання від об'єкта. Проблема взаємодії науки і релігії (А.Уайтхед). Сучасні погляди до методологічних засад Ідеї космізму (В. Вернадський, К. Ціолковський, Тейяр де Шарден, А. Бергсон). Загальні закономірності розвитку науки. Історичні моделі розвитку науки. Кумулятивна модель розвитку науки. Антикумулятивізм. Діалектико-матеріалістична модель розвитку науки. Спадкоємність у розвитку наукових знань Проблема росту знань та модель росту наукового пізнання (К. Поппер). Концепція розвитку знань. Парадигми й утвердження нової парадигми (Т. Кун). Науково-дослідна програма (І. Лакатос). «Методологічний анархізм» (П. Фейєрабенд). Еволюційна модель розвитку науки (С.Тулмін). Поглиблення і розширення процесів математизації та комп'ютеризації в науці.

Тема 15.**Онтологічна й епістемологічна складові філософських засад науки та їхній перетин.**

Онтологічні принципи в системі філософських засад науки. Онтологія та основні поняття: сутність і основні форми буття, буття матеріального. Матерія і рух. Простір і час, буття людини. Буття ідеального. Сутність, проблеми й основні форми буття. Проблема єдності світу: метафізична точка зору на простір, час і матерію (І. Ньютон); загальна і часткова теорія відносності як органічний зв'язок геометрії простору і часу з характером поля тяжіння (А. Ейнштейн). Свідомість як відображення буття. Поняття «психіка» і «свідомість». Епістемологія - філософсько-методологічна дисципліна. Гносеологія — теорія пізнання. Два основні історично сформовані та проблемні напрями в теорії пізнання — матеріалізм та ідеалізм. Наукові картини світу як складові засад науки (М. Гайдегер). Співвідношення наукових теорій і наукових картин світу. Наукове знання як «Текст». Категоріальні засади наукової картини світу як

онтологічна складова системи філософських засад науки. Наукове світоуявлення та світогляд. Специфіка «наукової картини світу» як системи теоретичного знання. Принцип відповідності для всіх математизованих теорій (Нільс Бор). Принцип відповідності уточненим й обмеженим утіленням співвідносності абсолютної і відносної істин. Наукові картини світу в періоди наукових революцій. Проблема істини в епістемології та гносеології. Скептицизм. Софістика. Абсолютна і відносна істина та їх діалектичний взаємозв'язок. Онтологічна й епістемологічна складові системи філософських засад науки. Докази перетину онтологічних та епістемологічних складових філософських засад науки: Методологічна свідомість науковців; Стиль наукового мислення; Наявна увага до проблеми Істини. Основна проблема теорії істини — відповідність одержаних знань реальним об'єктам, які постійно розвиваються.

Тема 16.**Філософія та її роль як методології у науковому пізнанні. Методологія та методи наукового пізнання та дослідження.**

Функції філософії у науковому пізнанні: методологічна, інтегративна, гносеологічна, аксіологічна, селективна, прогностична. Філософія як методологія та її роль у науковому пізнанні. Поняття «Методологія та Метод» у науковому пізнанні. Проблеми сучасної методології та методу у філософії науки, системному підході, синергетиці, феноменології. Методологічна функція законів, принципів, категорій філософії, фундаментальних законів конкретних наук. Діалектичний та метафізичний методи. Загальнонаукові методи дослідження. Класифікація методів наукового пізнання. Наукові методи емпіричного дослідження: спостереження, вимірювання, експеримент, моделювання. Методи теоретичного дослідження: аксіоматичний метод, гіпотетико-дедуктивний метод, історичний метод, логічний метод, метод сходження від абстрактного до конкретного. Загальнологічні методи: аналіз, синтез, абстрагування, узагальнення, дедукція, моделювання. Системний підхід у науковому пізнанні (Н.Віннер). Загальна теорія систем (Людвіг фон Берталанфі). Нова оригінальна теорія систематики, механізми самоорганізації систем (І.Пригожин). Системний підхід. Критерії класифікації системи. Типи систем. Статичні та динамічні системи. Дисипативні системи та їх властивості: відкритість, нерівноважність і нелінійність. Сучасні технічні системи типу «Людина–машина». Особливості теорій в сучасному науковому пізнанні. Наукове передбачення як емпірично і теоретично обґрунтоване прогнозування або передбачення майбутнього стану природних, суспільних і духовних явищ, тенденцій, закономірностей.

Тема 17.**Філософія культури.**

Поняття культури. Проблема початку науки. Феномен наукової раціональності. Наукове і вненаукове знання. Форми рефлексивного осмислення науки. Філософія науки та її проблемне поле. Наука як діяльність, соціальний інститут, система знання, як підсистема культури. Специфіка філософсько-методологічного аналізу науки. Наукове дослідження у методологічному осмисленні. Сучасні методологічні новації у науці. Мова науки. Поняття наукової раціональності. Класичний, неklasичний та постнеklasичний етапи в розвитку науки. Специфіка і форми наукової комунікації: діалог, полеміка, дискусія, аргументація. Роль науки у житті сучасного суспільства. Техніка як об'єкт філософської рефлексії. Предмет і структура філософії техніки. Роль і статус техніки в історії цивілізації. Основні параметри науково-інженерної діяльності: наукове відкриття, винахідництво, раціоналізаторство та проектування. Інженерне мислення та формування технократичних уявлень про розвиток суспільства. Людина у техносфері. Економічні, соціокультурні та екологічні наслідки розвитку техніки.

Тема 18.**Світові глобальні проблеми сучасності.**

Феномен глобалізації як предмет соціально-філософського осмислення. Системний образ глобалізації. Об'єктивні та суб'єктивні боки сучасних глобалізаційних процесів. Моделі та соціокультурні параметри глобалізації та їх філософське осмислення. Мегатренди глобалізуючого світу. Соціокультурні маркери глобалізуючої реальності. Діалог «Схід-Захід» як імператив сучасного глобалізуючого світу. Розвиток глобальної інформаційно-комунікативної мережі світової спільки і формування комунікативної парадигми у сучасній соціальній філософії. Сучасна глобальна ситуація. Сутність і типологія глобальних проблем: проблеми війни і миру в сучасну епоху; проблеми боротьби з тероризмом у сучасному світі; проблеми екології та демографії і методи вирішення їх суперечностей; проблеми науково-технічної революції та її соціальних наслідків.

Список рекомендованих джерел

Основна

1. Нерубаська А.О. Філософія. – Одеса: ОНАЗ . – 2013. –209 с.
2. Малахов В. Єтика. Київ: Либідь.- 2000.
3. Пунченко О.П., Богаченко В.В. Методичні вказівки з курсу «Філософія» для студентів денної, заочної та дистанційної форм навчання Одеса: ОНАЗ ім. О.С. Попова, 2015. – 50 с.
4. Левчук Л.Т. Естетика . –Київ: Вища школа.-2000.
5. Арутюнов В.Х. та ін. Логіка. - Київ.-2000.
6. Колодний А.М. Релігія в Україні. - Київ. Четверта хвиля.
7. В. Г. Кремень Філософія: мислителі, ідеї, концепції: Підручник / В. Г. Кремень, В. В. Ільїн. - К.: Книга, 2005. - 528 с.

Допоміжна (наукова)

1. Андрущенко В. Сучасна соціальна філософія / В. Андрущенко, М.І. Михальченко. К., 1996.
2. Арутюнов В.Х. Логіка / В.Х. Арутюнов та ін.. Київ, 2000.
3. Левчук Л.Т. Естетика. Київ: Вища школа, 2000.
4. Малахов В. Єтика. Київ: Либідь, 2000.
5. Назарук М. М. Соціальна екологія: взаємодія суспільства і Природи. Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2013.

Інформація про консультації

Щопонеділка з вересня 2023 року з 11⁵⁰ до 13¹⁰ год., ауд. 227 – доц. Ворніков В.І.

Загальна схема оцінювання

Сума балів за всі види	Шкала	Оцінка за національною шкалою	а н н	Бали нараховуються таким чином:
------------------------	-------	-------------------------------	-------	---------------------------------

навчальної діяльності	ЄКТС	для іспиту	для заліку	
90-100	A	Відмінно	зараховано	Оцінювання знань здобувачів вищої освіти здійснюється за 100-бальною шкалою і становить: за поточну успішність (участь у практичних заняттях, виконання практичних завдань та контрольних робіт) – до 60 балів, за результати екзамену – до 40 балів.
82-89	B	Добре		
74-81	C			
64-73	D	Задовільно		
60-63	E			
35-59	FX	Незадовільно з можливістю повторного складання	Не зараховано з можливістю повторного складання	
0-34	F	Незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	Не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	

Політика опанування дисципліни

Відвідування: Здобувачі вищої освіти самостійно планують відвідування лекційних занять, що проводяться в межах дисципліни. Присутність на практичних заняттях та контрольних заходах (екзамен/залік) є обов'язковою. При проведенні занять в онлайн режимі, присутність здобувача враховується у разі відкритого вікна.

Дотримання принципів академічної доброчесності: Підготовка усіх завдань, письмових робіт і т. ін., що виконуються в межах дисципліни, здійснюється здобувачем вищої освіти самостійно, на засадах академічної доброчесності. Викладач має право для перевірки робіт застосовувати програму **Unicheck**.

Умови зарахування пропущених занять: Здобувач, який не з'явився на іспит або не був допущений на момент його проведення, має право повторно його пройти у визначені викладачем терміни під час консультацій/ відпрацювань.

Інші умови: Навчально-методичні матеріали дисципліни розміщені на платформі Zoom, за посиланням

Тема: Viktor Vornikov's Zoom Meeting

Время: 4 сент. 2023 08:00 AM Хельсинки

Подключиться к конференции Zoom

<https://us05web.zoom.us/j/81542147800?pwd=X84XG5VTIJbx9YuWUXu4Cwf9XYZdqH.1>

Идентификатор конференции: 815 4214 7800

Код доступа: tfvF85

Zoom Video (<https://us05web.zoom.us/j/81542147800?pwd=X84XG5VTIJbx9YuWUXu4Cwf9XYZdqH.1>)

Join our Cloud HD Video Meeting

Zoom is the leader in modern enterprise video communications, with an easy, reliable cloud platform for video and audio conferencing, chat, and webinars across mobile, de